

Den kommende uge i Washington: Gabbard og Patel; Netanyahu; og bestræbelserne på at fordrive Kina fra Nord- og Sydamerika

af Dennis Small (EIRNS) – 02. februar 2025

Efter en eksplosiv uge med dækning af de ulovlige aktiviteter i London-Washingtons »Deep State«-apparat, som blev afsløret i løbet af senatshøringerne om nomineringerne af Tulsi Gabbard og Kash Patel, vil Senatet gå over til en afstemning i løbet af den kommende uge. Begge kandidater klarede sig godt, og præsident Trump har givet dem sin betydelige politiske opbakning, både offentligt og privat. Alligevel må amerikanerne øge presset på Senatet for at sikre, at de bliver godkendt, for det dybe statsapparat har ikke tænkt sig at give op.

Som den tidligere CIA-analytiker Ray McGovern nøgternt forklarede på mødet i International Peace Coalition den 31. januar, vil netop det efterretningsapparat, som bliver afsløret og føler sig så truet af Gabbard og Patel, helt forudsigeligt sætte alle sejl til – både lovligt og ulovligt – for at sikre, at senatorerne stemmer, som efterretningstjenesten beder dem om. McGovern mindede om FBI's J. Edgar Hoovers praksis for at understrege pointen. LaRouche-Organisationens oplysningsblad »The Liars' Bureau«, som nu cirkulerer på Capitol Hill, afslører historien om den form for kriminalitet, som Gabbard får mandat til at rydde op i.

Derfor er det så meget desto mere betydningsfuldt, at Gabbard indledte sin skriftlige redegørelse for senatspanelet med en

uforbeholden udfordring: »Jeg er bæret og taknemmelig over, at præsident Trump har vist mig tillid ved at udnævne mig til at tjene vores land som direktør for den nationale efterretningstjeneste på et tidspunkt, hvor tilliden til efterretningstjenesten er helt i bund. Chuck Schumer indrømmede: »Hvis du udfordrer efterretningsvæsenet, har de seks måder at hævne sig på fra på søndag.«

Som om Washington ikke selv havde nok krigsmagere at slås med, ankom Israels premierminister Benjamin Netanyahu til den amerikanske hovedstad den 2. februar og skal efter planen mødes med præsident Trump tirsdag den 4. februar. Den tilsyneladende dagsorden omfatter en drøftelse af fase 2 i aftalen om våbenhvile og udveksling af gidsler mellem Israel og Hamas. Men Netanyahu har en dybere dagsorden: at få Trumps opbakning til sin folkemordsplan om at fordrive alle palæstinensere fra Vestbredden og Gaza og gøre området til en etnisk rensed del af Storisrael – en mangeårig drøm for det britiske udenrigsministerium og dets geopolitiske ideologi.

Vil Trump give efter? Er hans gentagne opfordringer til de arabiske nabolande om at acceptere millioner af fordrevne palæstinensere i deres lande – en idé, der igen blev kraftigt afvist den 1. februar af et halvt dusin arabiske ledere – sammenfaldende med Londons Netanyahu-udspil? Eller vil præsident Trump, den selvudnævnte ejendomsudvikler og bygherre, hælde i retning af at overveje LaRouches Oase-Plan, som Schiller Instituttets grundlægger Helga Zepp-LaRouche aktivt har promoveret? En sådan tilgang, som ville være til gavn for både palæstinensere og israelere, ville fungere bedst med Kinas aktive deltagelse i genopbygningen af Gaza og hele regionen – som førende kinesiske intellektuelle har udtalt er ganske muligt.

Men der er også store uvejrsskyer i horisonten for forholdet mellem USA og Kina. Ud over Trumps helt igennem misforståede indførelse af høje toldsatser på Kina (10 %), Canada (25 %) og Mexico (25 %) den 1. februar, har udenrigsminister Marco Rubio

netop indledt sin første udlandsrejse, hvis erklærede hensigt er at drive Kina og dets Bælte- og Vej-Initiativ (BVI)-projekter helt ud af Amerika og sabotere ethvert eksisterende kinesisk samarbejde med nationer i regionen.

Rubios første stop var Panama, hvor han den 2. februar mødtes med præsident José Raúl Mulino. Midt i de svirrende rygter om en mulig amerikansk invasion af det lille Panama – udløst af præsident Trumps trusler i sin indsættelsestale om, at »Kina driver Panama-kanalen, og vi overdrog den ikke til Kina. Vi gav den til Panama, og vi tager den tilbage« – Rubio fik nemt, hvad han var kommet for. Mulino gik med til at annullere Panamas medlemskab af BVI, så snart aftalens forståelsespapir skal fornyes, og han havde allerede før Rubios ankomst indvilliget i at indlede en »undersøgelse« af de Hongkong-selskaber, der driver havnene i begge ender af kanalen – dvs. at udvise dem så hurtigt som muligt.

Betyder det, at Peru er den næste på hitlisten i lyset af sidste års indvielse af den dybvandshavn i verdensklasse, som Kina og Peru har bygget i Chancay?

Præsident Trump gjorde klogt i at minde om sine egne tidligere karakteristika af Rubio. I et interview med »Fox News Sunday« den 28. februar 2016 var Trump ude med riven efter den mand, der nu er hans udenrigsminister: »Jeg kalder ham 'Lille Marco' ... Han er en meget ubehagelig fyr ... en svindler.« Og endnu vigtigere er det, at Trump og hans rådgivere studerer Schiller Instituttets pamflet »Development Drive Means Billions of New Jobs, No Refugees, No War«, som viser, hvordan et samarbejde mellem USA og Kina mod de internationale finansielle interesser, som driver »den dybe stat«, kan stoppe fremdriften mod krig og sætte en stopper for flygtninge- og narkokrisen – to af Trumps vigtigste erklærede politiske forpligtelser.

Alle andre politiske muligheder, hvoraf præsident Trump allerede er gået i gang med nogle, vil give bagslag. Så få

mest muligt ud af denne uges potentiale.

Foto: CC/Eric Haynes